

ta. Mert tudta, annak a nőnek már közben lett egy más élete. Végre talált egy férfit, akivel nem volt kérdés, hogy félig vagy egészen akarja, mert csak őt akarta. Ez volt az ok, gondoltam, mert hogyan is tudta volna elfogadni azt a más, az ő létét és szerelmét kiiktató életet, amikor ő meg nem tudta az általa választott, anélkül a nő nélkül lévő más életet működtetni. Azt gondolta, véget vet annak a másik életnek is, amit az a nő létre tudott hozni a vele való szakítás után. Hogy ilyen módon az ő sorsuk mégis egy közös sors legyen.

Nem azt éreztem, amit éreznem kellett volna. Olyan volt, amit a rendőr mondott, mintha egy filmet néztem volna, olyan, hogy hát nem igaz, csak arra a két órára igaz. Nem éreztem mást, csak azt, amit egy néző érez.

Álltam egy kicsit, aztán letettem a telefont. Állt egy kicsit, aztán letette a telefont.

Kérték, hogy menjek azonosítani, de mondtam, hogy nem, hívják a munkatársait. Álltam ott a film hatása alatt, lassan visszatérve a valóságba, hogy de mit mondok a gyerekeknek? Nem csupán amiatt, hogy a halálát be kell jelentenem, hanem, hogy mit mondok, ki volt valójában? Ki volt az az ember, aki meghalt egy negyvenegy éves nő ölében a mélygarázsban.

